

מְדַבֵּר בְּאוֹת נִפְשָׁה שְׂאֵפָה רוּחַ.
 לְמַדְנֵנוּ, רַב הַמְנוּנָא הִזְקֵן הַלֵּךְ
 לְקַפּוּטְקֵיָא. נִכְנַס לְפָנֵיהֶם רַב
 יִיסָא הִזְקֵן. אָמַר לוֹ, בְּמָה
 עֲסַקְתָּם? אוֹי לוֹ אוֹי לְנַפְשׁוֹ אִם
 נִשְׁלַפְהָ רוּחַ טְמָאָה שְׂנַמְצָאָת
 עִמּוֹ וְהוֹרִישׁ אוֹתָהּ לְבָנוּ. וְזֶהוּ
 שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין לוֹ חֵלֶק,
 מִשְׁאִיר לוֹ חֵלֶק וּמִשְׁאִיר אוֹתוֹ
 לְהַשְׁמֵד מִן הָעוֹלָם הַבָּא. אָמַר
 לוֹ, מִנֵּין לָךְ זֶה? אָמַר לוֹ, כִּף
 לְמַדְתִּי, שְׁהִירְשָׁה הַרְעָה הַזֹּאת
 יוֹרְשִׁים כָּל בְּנֵי אִם לֹא יִשׁוּבוּ,
 שְׁהָרִי אֵין דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפָנֵי
 הַתְּשׁוּבָה.

וְאֵנִי כִּף לְמַדְתִּי, שְׁהָרִי רְפוּאָה זוֹ
 נָתַנּוּ לִי פַעַם אַחַת שְׁהִיִּיתִי רְשׁוּם
 בְּפָנֵי, וְיוֹם אֶחָד הִיִּיתִי הוֹלֵךְ
 בְּדַרְךָ וּפְגַשְׁתִּי צַדִּיק אֶחָד, וְעַל
 יָדוֹ עָבַר מִמֶּנִּי אוֹתוֹ הַרְשָׁם. אָמַר
 לוֹ, מַה שְׂמַךְ? אָמַר לוֹ, אֶלְעָזָר,
 וְקִרְאתִי לוֹ אֶלְעָזָר אַחֵר. אָמַר לוֹ,
 בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שְׂרָאִיתִי אוֹתְךָ,
 אֲשֶׁרִי חֵלְקְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא.

וַיֹּאמֶר הַשֹּׁבֵעָה לִי וְגו'. רַבִּי
 חִזְקִיָּה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה סב)
 נִשְׁבַּע ה' בִּימֵינוּ וּבְזֵרוּעַ עֲזוֹ.
 נִשְׁבַּע הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיוֹצִיא
 אֶת יִשְׂרָאֵל מִהַגְלוֹת שְׁלָהֶם, וְזֶה
 נִשְׁבַּע לָהֶם שְׁבוּעָה שְׁלֹא יַעֲזֹב
 אוֹתָם בְּאַרְץ שׁוֹנְאֵיהֶם. וַיֹּאמֶר
 שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשַּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא
 אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם בְּרַכְתָּנִי (בראשית
 לב). מַה זֶה בְּרַכְתָּנִי? נִתֵּן לָהֶם
 גְּלוּת, וְנִשְׁבַּע לָהֶם שְׂיִצְאוּ מִמֶּנָּה.
 שְׁנֵינוּ, עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂיִהְיוּ כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד תַּחַת כְּסָאוֹ וְיִהְיוּ מַעֲלִים
 מִכָּל הָעֲלִיוֹנִים. בְּשִׁבִיל זֶה
 תִּמְצָא וְא"ו אֶרְפָּה. נִשְׁבַּע
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁלְמוֹת שֶׁל
 שְׂשָׁה דוֹרוֹת, וּבְשִׁבִיל שֶׁשׁ
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶי יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמָּטָה.

ע"ב) דְּהָא חֲסִיר הוּא בְּהָא אֹיָרָא. וְהֵינּוּ (ירמיה
 ב) פָּרַה לְמַד מְדַבֵּר בְּאוֹת נִפְשָׁה שְׂאֵפָה רוּחַ.
 תְּנָא, רַב הַמְנוּנָא סָבָא אָזַל לְקַפּוּטְקֵיָא,
 עָאֵל לְקַמֵּיהוּ רַב יִיסָא סָבָא. אָמַר
 לִיה, בְּמָאי עֲסַקִיתוּ. וְוִי לִיה, וְוִי לְנַפְשִׁיה. אִי
 אֲשַׁתְּלַף רוּחָא דְמִסְאָבָא דְאֲשַׁתְּפַח עֲמִיה
 וְאוֹרִית לִיה לְבָרִיה. וְהָאִי אִיהוּ דְקִדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא לִית לִיה חוֹלְקָא. שְׁבִיק לִיה חוֹלְקָא
 שְׁבִיק לִיה לְשִׁיצָאָה לִיה לְעֵלְמָא דְאַתִּי. אָמַר
 לִיה, מִנָּא לָךְ הָא. אָמַר לִיה, הֵכָא אוֹלִיפְנָא,
 דְּהָאִי יְרוּתָא בִישְׁתָּא, אַחְסֵנִין פְּלָהוּ בְנוֹי אִי
 לֹא יְתוּבוּן, דְּהָא לִית מְלָה קִיִּימָא קַמִּי
 תְּשׁוּבָה.

וְאֵנִי הֵכִי אוֹלִיפְנָא, דְּהָא אֲסוּתָא דָא יְהָבִי
 לִי זְמָנָא חָדָא, דְּהוֹינָא רְשִׁים בְּאַנְפִּי,
 וְיוֹמָא חַד הוֹינָא אָזִיל בְּאַרְחָא וְעִרְעֵנָא בְּחַד
 זְפָאָה, וְעַל יְדוֹי אַתְעֵבֵר מִנְאִי הַהוּא רְשִׁימָא.
 אָמַר לִיה מַה שְׂמַךְ, אָמַר לִיה אֶלְעָזָר, וְקִרְיָנָא
 לִיה אֶלְעָזָר אַחֵרָא, אָמַר לִיה בְּרוּךְ רַחֲמָנָא
 דְחִמֵּנָא לָךְ, זְפָאָה חוֹלְקֶךָ בְּעֵלְמָא דִּין,
 וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי:

וַיֹּאמֶר הַשֹּׁבֵעָה לִי וְגו'. רַבִּי חִזְקִיָּה פָּתַח
 וְאָמַר, (ישעיה סב) נִשְׁבַּע ה' בִּימֵינוּ
 וּבְזֵרוּעַ עֲזוֹ, קִיִּים קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דִּיפּוּק
 לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא דְלַהוּן, וְדָא קִיִּים לַהוּן,
 קִיִּים, דְּלֹא יִשְׁבוּק לֹוֹן בְּאַרְעַ שְׁנֹאִיהוּן. (בראשית
 לב) וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשַּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא
 אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם בְּרַכְתָּנִי. מִאֵן בְּרַכְתָּנִי. יְהִיב
 לֹוֹן גְּלוּתָא, וְקִיִּים לֹוֹן דִּיפּוּקוֹן מְגִיָּה.

תְּנָא, זְמִין קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְבָרִיהוּן
 דִּישְׂרָאֵל, דִּיהוּן כָּל חַד וְחַד תְּחוֹת
 פְּרִסְיָה, וְיִהוּן מַעֲלִיִּין מִכָּל עֲלָאִי, בְּגִין דָּא
 תְּשַׁפַּח וְא"ו אֶרִיכָא. קִיִּים קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא

השפתחה ישאל שיבא המשיח
בסוף המנין הזה ותשרה שכינה
עמם.

ויהי אחר הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אביך חולה וגו'.
משנה, אמר רבי חזקיה, לא בא
הפתוח להשמיענו מה שעשה,
אלא בא הפתוח להביא מה
שיהיה בסוף הגלות כל אלה
לסוף המנין שנמנה. רוצה לומר
שיבא המשיח, ויאמר לו, אביך
שבשמים ממחר לקבל פניך
הצופות לקץ המשיח. יהי רצון
מאלהי השמים שישא בנו
שהרבו בגלות ומשנשכחו בהם,
ששכח אותם הקדוש ברוך הוא
בחטאייהם באמת.

כשבא רבי אבא, אמר, לא
לדרשה באתי, חשב סוד הדבר
(שם ל) יסף ה' לי בן אחר, כפי
שפרשנו לעיל. הרי שמו הקדוש
ביוסף, יה"ו יאמר, הרי אביך
רבוץ העולם שבא לעשות טוב
לבניו שיצאו מהגלות שלהם,
ואם אינך רוצה באמתך, הרבוע
ידו"ד אחד יעשה אותך, ויודעים
שתשוב המלכה למקומה.

שאבותינו הם מרפבות
שלמעלה, ויעל אלהים מעל
אברהם, האבות שוקי העולם,
(מ"כ ז) תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם. שנינו שיבא המשיח.

רבי יוסי פתח ואמר, (זכריה יד)
והיה יום אחד הוא יודע לה' לא
יום ולא לילה והיה לעת ערב
יהיה אור. רוצה לומר, שני
מקרים רעים שבאו לבניו להיות
בגלות בארץ שונאיהם, ולא
יסתכל בהם כמה שנים רבות על
חטאייהם באמת, פן יזנח אותם
בארץ שונאיהם, וישא בנו

בארע שונאיהו, ולא יסתכי בהו, כמה שנין סגיאין, על חוביהו

לשלוותא דו' דרא ובגין שתא וישתחו
ישאל על ראש המטה. סגיד ישראל דליתי
משיחא בסוף מניינא דא, ותשרי שכינתא
עמהו.

ויהי אחר הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
אביך חולה וגו': מתניתין, אמר רבי
חזקיה, לא אתא קרא לאשמועינן מה דעבד,
אלא אתא קרא לאתנא מה דיהוי בסוף
גלותא, כל אליון לסוף מניינא דאתמני. צבי
למימר דייתי משיחא, ויימא ליה אבוך
דבשמייא בהיל לסבר אפך, ספין לקצא
דמשיחא. יהא רעוא מן אלהא דשמיא, דיסב
בריה דאסגיאו בגלותא, ומדאתנשיאו בהו,
דנשי יתהוון קדשא בריך הוא בחוביהו
בקושטא.

בר אתא רבי אבא אמר, לאו לדרשא קא
אתינא, חשוב רזא דמלתא (בראשית ל) יוסף
ה' לי בן אחר, כדפרישנא לעיל, האי שמייה
קדישא ביוסף, יה"ו יאמר, הא אבוך מארי
עלמא, דאתי למעבד טבא לבריה, דיפקוין מן
גלותא דלהוון. ואי את לא רעי בקושטך,
רבושא יהו"ה אחד יעבד יתך, וידעי דתיתוב
מטרוניתא לאתרא.

דאבהתנא אינון רתיכין דלעילא, (בראשית יז)
ויעל אלהים מעל אברהם, אבהו
שוקי עלמא, (מ"כ ז) תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם, תנא דייתי משיחא.

רבי יוסי פתח ואמר, (זכריה ד) והיה יום אחד
הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה
לעת ערב יהיה אור. רוצה למימר, תרין
מעריעין בישין דאתן לבנוהי למיהוי בגלותא
בארע שונאיהו, ולא יסתכי בהו, כמה שנין סגיאין, על חוביהו